"ఛీ . . . వదలండి . . ."

పార్వతిగొంతులోని కాఠిన్యానికి చలపతి ఆశ్చర్యంతో భార్యముఖంలోకి చూశాడు. ఆమె ముఖంలో కొట్ట వచ్చినట్లు కానవస్తున్న చీత్కారానికి, అసహ్యానికి, విసుగుదలకు ఆశ్చర్యం వేసింది.

అప్పటికి పెండ్లి అయి ఎనిమిది సంవత్సరాలయింది. ఇద్దరు పిల్లలు పుట్టారు. కాని ఇప్పటికీ అప్పుడే స్నానం చేసివచ్చిన పార్వతిని చూస్తే చలపతి ఉద్రేకం ఆపుకోలేడు. ముడిచిన వెంట్రుకలనుండి పైన పడుతూన్న నీటిబొట్లు, అలంకారం లేకుండా సహజ సౌందర్యం వెదజల్లే ముఖము, ఆ బంగారు భుజాలను తనివి చేసుకొని, ఆ వెచ్చనిశరీరం విరజిమ్మే మైసూరు శాండిల్‌సబ్బు పరిమళాన్ని ఆఘ్రాణించటం చలపతికి ఎంతో ఇష్టం. ప్రతిసారీ వద్దని పార్వతివారించినా, పక్కనికి, అతని క్రొప్పువెంట్రుకలలోనికి ఆమె తన సన్నని వ్రేళ్ళను పోనిచ్చి, ప్రేమతో అతణ్ణి లాలించటం అలవాటు. కానీ ఈ రోజు అంతా తారుమారయింది. భార్య చేతివేళ్ల చక్కిలిగింతలు ఆశించిన చలపతిని భార్య చీత్కారం చలనరహితుణ్ణి చేసింది. అతనిలోని ఉత్సాహం అంతా చల్లారిపోయింది. మెల్లిగా ఆమెను వదిలి, సూటిగా ఆమె కళ్లలోకి చూస్తూ "ఏం పార్వతీ?" అన్నాడు.

అతని చూపులనుండి తప్పించుకుంటూ "ఇంకా చిన్నవారమేనాండీ?" అన్నది పార్వతి. కాని ఆ మాటలు నిజంగా తోచలేదు. ఇలా మాటలు దాటించి వేయటం పార్వతికి క్రొత్త.

"నిజం చెప్పు పార్వతీ!" అన్నాడు.

"నా కిలాంటివి ఇష్టంలేదు. ." పార్వతి లోనికి విసురుగా వెళ్ళిపోయింది. ఆశ్చర్యంతో, చల్లారిపోయి మెలిదిరిగిన మనస్సుతో చలపతి కుర్చీలో కూలబడి పోయాడు. భార్య ఎందుకిలా మారిపోయిందో అతనికి అర్థం కావటం లేదు. స్వల్పకాలంలోనే ఇంత మార్పా?

పార్వతిని పెళ్ళిచూపులకు వెళ్లి చూచినవాడే, చలపతి ఆ అపూర్వసౌందర్యానికి ముగ్ధుడయి గాఢంగా ప్రేమించాడు. ఆమెతండ్రి స్థితిపరుడు కాదు. కట్నాలు ఇచ్చుకోలేడు. చలపతిభాగ్యవంతుడు కాకపోయినా చదువుకున్నాడు. చేసేది గుమాస్తాఉద్యోగమే అయినా చేసుకున్నదాన్ని పోషించగలడు. అందుకనే ఆమెను ప్రేమించి పెళ్లి చేసుకున్నాడు. ఆమెకూడా అతణ్ణే ప్రేమించింది. ఇంతవరకూ సాఫీగా, ఆనందంగా జరిగిపోయింది వారి దాంపత్యజీవితం. . . . . ఒకరి కలలు మరొకరికి చెప్పుకున్నారు. ఆమె ఆనందంకోసం సర్వం అర్పించ గలడు. అందుకనే, ఆమెకు స్వగృహం అంటే ఎంతో ఇష్టం అని గ్రహించి, అప్పుచేసి, చిన్నదేఅయినా పక్కని ఇల్లు కట్టించాడు. నూతనగృహప్రవేశం

చేసినప్పుడు ఆమె కన్నుల్లో తొణికిసలాడిన తృప్తినీ, గర్వాన్ని మరవలేదు. ఆమె భర్తకు స్వర్గద్వారాలే తెరిచినట్లయింది. కానీ, ఈ రోజు ఆమె ఈ ప్రవర్తన అర్థం కావటం లేదు చలపతికి.

చీర కట్టుకొని, బొట్టు పెట్టుకొని పార్వతి తిరిగివచ్చేవరకు చలపతి కుర్చీలో అలాగే దీర్ఘాలోచనలో మునిగిపోయి నిర్జీవంగా ఉండిపోయాడు. పార్వతి భర్తవైపొకసారి చూచి, తనకేమీ పట్టనట్లు పలకరించకుండా చకచకా వెళ్ళిపోయింది. చలపతికి బాధ వేసింది. ఇదివరకు ఎప్పుడైనా భర్త అలా విచారంతో, నిర్లిప్తతతో కూర్చుండిపోతే పార్వతి దగ్గిరికి వచ్చి, బుజ్జగించి, లాలించి, కవ్వించి నవ్వించి మామూలుమనిషిగా చేస్తేగాని ఊరుకునేది కాదు. . . పార్వతిలో నిజంగా మార్పు వచ్చింది. ఆమె ప్రేమ సడలినట్లుంది. అలాటి ఆలోచన రాగానే చలపతికి నిజం తెలుసుకోవాలనిపించి, పార్వతి వెనువెంటనే పోయి ఆమెభుజంమీద చెయ్యివేసి ఆపి, "నిజం చెప్పు పార్వతీ! నేనంటే అయిష్టం కలిగిందా?" అన్నాడు.

పార్వతి వెంటనే జవాబు చెప్పలేదు. నెమ్మదిగా తన భుజంమీద వేసిన భర్తచేతిని తొలగించి ". . . . ఇష్టమో, అయిష్టమో కట్టుకున్నాక కాపురం చేయవద్దూ? . . . లేకపోతే ఈ పిచ్చిపిల్లలు ఏమవుతారు?" అంది.

"అంటే ఇష్టం లేదనే కదా!" చలపతి ఉద్రేకంగా అరిచాడు.

"నోరు పారవేసుకోకండి. నిజం వినేశక్తి మీకు లేదు!"

". . . నేనంటే ఇష్టం లేదన్నమాట!"

"లేదు. . ." అని ఆమె కదిలిపోబోయింది. చలపతికి ఉద్రేకం కట్టలు తెంచుకుంది. "ఎంత మాటన్నావు? . . . ఛీ. . ఎంతచేసినా కృతజ్ఞత లేదు స్త్రీజాతికి. నీకు ప్రియమయిన ఈ ఇల్లు కట్టించటానికి ఎంత గడ్డితినవలసివచ్చిందీ! . ." చలపతి అరిచాడు.

"అరవకండి! ఈ అప్పులు, ఆర్భాటాలు నాకు ఏ నాడూ ఇష్టంలేదు. మీ కోసమని ఈ ఇంట్లో ఉంటున్నాను."

ఆమె చూపుతున్న అర్థంలేని శాంతస్వరూపానికి, తలకిందుచేస్తున్న తనలోని విశ్వాసాలకు చలపతిలో సహనం హరించుకుపోయింది.

"నిజం చెప్పు, నన్ను ప్రేమించటం లేదా?" అతడు నిలదీసి అడిగాడు.

"లేదు. . ." ఆమె స్థిరంగా జవాబు చెప్పింది.

ఆమె చెంప ఛెళ్ళుమంది. ఆమె కన్నుల్లోనుండి నీరు రాలేదు కాని అసహ్యం, నిర్లక్ష్యం, చీత్కారం బయటపడ్డాయి. ఆమె చేతితో చెంప తడుముకుంటూ "అంతేకాదు. . . . మీరంటే నాకు పరమఅసహ్యం." అని పార్వతి గబగబా గదిలోనికి పోయి తలుపులు బిడాయించుకుంది.

చలపతి అవమానం చెంది, కోపంతో పెద్దపెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ బయటకి వెళ్ళిపోయాడు.

2

చలపతికి ఎక్కడలేని ఉక్రోషం వచ్చింది.

డబ్బునూ, డబ్బు యిచ్చే సౌఖ్యాలను వాంఛించడం తప్పుకాదు. కానీ ఆ వాంఛ వ్యామోహంగా మారినపుడు చిక్కులు తప్పవు. చిక్కులలో చిక్కినపుడు ఆత్మ అంటూ పనిచేస్తున్న వారికి ఘర్షణ తప్పదు.

కట్టుకున్న భార్య భర్తను పట్టుకొని "నీవంటే ప్రేమలేదు. అసహ్యం!" అని అనగలుగుతుందని అతడు ఏనాడూ ఊహించలేకపోయాడు. బీదఇంటిపిల్లను అందాన్నిచూచి మోహించి, కానీ కట్నం లేకుండా పెళ్ళి చేసుకొని ఆమె కోరినకోరికల్లా తీర్చినందుకు తగిన శాస్తి జరిగిందనుకున్నాడు. ఆమె సొంతఇల్లు కావాలని కోరగానే, అప్పుచేసి, తన ఆఫీసుపని అయ్యాక రమేశం వ్యాపారసంస్థలో నానా చాకిరిచేసి తీర్చటానికి ఒప్పుకొని అన్ని హంగులతోను అమర్చియిచ్చాడు. నూతన గృహప్రవేశం జరిగినరోజున పార్వతి, స్వర్గం అంటే ఇంతకంటే మరిఒకటి వేరేలేదనిపించేలా చేసింది. కానీ ఇంతలోనే ఇంత మార్పా?

అసలు ఆమె అలా మారటానికి కారణం ఏమిటో తల ఎంత బద్దలుకొట్టుకున్నా అర్థం కావటం లేదు. ఆలోచించేకొలది ఉక్రోషం తగ్గి కోపం ఎక్కువయింది. 'వెంటనే భార్యను తన్ని ఇంట్లోనుండి తరిమివేస్తే బాగుంటుంది.' అనుకున్నాడు. కాని మరుక్షణంలో కోపం చప్పగా చల్లారిపోయింది. జ్యోతుల్లా వెలిగే ఆ విశాలనయనాలు, వెచ్చని ఆలింగనా, మధురకంఠం జ్ఞాపకంరాగానే పార్వతి లేకుండా తన జీవితానికి అర్థం ఉందా అనిపించింది. వెంటనే కోపంపోయి హృదయంలో నిరాశ, నిర్లిప్తత ప్రవేశించాయి. భార్యతోగడిపిన మధురక్షణాలు అతణ్ణి పిచ్చివాణ్ణిచేస్తున్నాయి. ఆమె తనను ప్రేమించినా ప్రేమించకపోయినా ఆమెను ప్రేమించకుండా ఉండలేడు చలపతి. అదే అతని నిస్పృహ! బలహీనత!

అసలు ఏనాడయినా పార్వతి తనను ప్రేమించిందా అనే సందేహం ఉదయించింది హృదయంలో. కాని వెంటనే జవాబు దొరికింది. . . ఆమె నిజంగా అతణ్ణి ప్రేమించింది. చలపతికి సందేహం కలగటం లేదు. మరి ఈ మార్పు ఎప్పటినించి? . . . ఎందుకు?

చలపతి గడిచిన రోజులను సింహావలోకం చేసుకోసాగాడు. నాలుగు రోజులనాడు. . . . పిల్లలంతా నిద్రపోతున్నారు. పార్వతి ఎంతో గంభీరంగా ఇంటిపనులన్నీ నిర్వహించివచ్చి, చాప దిండు తీసుకొని వసారాలోకి పోబోయింది. 'ఎన్నడూలేనిది ఇదేమిటా?' అని ఆశ్చర్యం వేసి చలపతి చప్పున పార్వతిచేయి పట్టుకున్నాడు. ఆమె చేయివిదిలించివేసి, "పోయిపడుకోవాలి, వదలండి" అంది. చలపతి అదేమి గమనించకుండానే, ఆమె నడుంచుట్టూ రెండు చేతులు వేసి "కోపంకూడా నీకు అందమే!" అని లాలించబోయాడు. ఆమె ముఖంలో చిరాకు, కోపం అవును, అసహ్యం! ఇప్పుడు తలుచుకుంటే సందేహంలేదు. అసహ్యం రంగులు

గొంట్లా సత్యనారాయణ

మారి చివరకు నిర్లిప్తత నిలిచిపోయింది. వెంటనే చేతిలోని చాపను, దిండును పారవేసి, ". . . . ఊఁ. ." అని బొమ్మలా మంచంమీద పడుకుంది. చలపతి ఉత్సాహం చల్లబడిపోయింది. ఆమెను పలకరించలేక పోయాడు. పార్వతి దేనికోబాధపడుతూందని చలపతి మనస్సును సమాధానపరుచుకొని, "సరే పోయిపడుకో!" అన్నాడు. ఆ మాటే చాలన్నట్లు పార్వతి అక్కడ ఒక్క నిమిషంకూడా నిలవకుండా వెళ్ళిపోయింది. ఆ రోజు ఆశ్చర్యంవేసినా పార్వతిహృదయంలో అగ్నిపర్వతం పొంగుతున్నట్లు, చలపతి ఇంతవరకు ఊహించలేక పోయాడు.

ఇన్ని సంవత్సరాలు ఉద్యోగం చేసినా కానీ మిగల్చలేకపోయాడు. పెళ్ళినాడు పార్వతికోరిన కోరికలు కోరికలుగానే ఉండిపోయాయి. ఆమె కోరినట్లు చిన్న ఇల్లుగాని, ఒక్క నగగాని సమకూర్చలేకపోయాడు. అలా, నిరుత్సాహంతో కుంగిపోతున్న సమయంలో తన చిన్ననాటిమిత్రుడు రమేశం ఆ ఊరిలో వ్యాపారంతాలూకు బ్రాంచి పెట్టించి అక్కడే ఉండిపోయాడు చలపతి. కలుసుకోగానే చాలా సంతోషించాడు. అతని ఐశ్వర్యానికి ఆశ్చర్యపడి ఇంటికి ఆహ్వానించాడు. చలపతి పార్వతి వారికి తీయని భోజనం పెట్టింది. వారిద్దరి బాల్యస్నేహగాఢత్వానికి పార్వతి ఆనందించింది. చలపతి మనస్సులోని తీరని కోర్కెలు వినగానే రమేశం నవ్వి "అవో పెద్ద కోర్కెలటోయి! కొత్తపేటలో నాకో సంబై అంకణాల స్థలం ఉంది. దాంట్లో చిన్న ఇల్లు వేసుకొని చేరిపో" అన్నాడు. "అంతా బాగుంది. మరి డబ్బే లేదోయ్!" అని చలపతి అంటే, "అదేం కష్టం కాదోయి! నేను ఇస్తాను. అప్పు తీర్చటానికి సులభమార్గం సూచిస్తాను... మా కంపెనీలో టైపిస్టు కావాలి. నీ ఆఫీసు లేనిటయిములో వచ్చి పనిచెయ్యి. నెలకో రెండు వందలు ఇస్తాను. . . అప్పు తీరిపోతుంది." అన్నాడు. చలపతికి సంతోషం వేసింది. నెలంతా ఒళ్ళువిరుచుకున్నా రెండు వందలు ముట్టటంలేదు. ఈవిధంగా తమ కలలు సఫలం కావచ్చుననుకున్నాడు. మరునాటినుండి రమేశం ఆఫీసులో అదనంగా పనిచెయ్యటం మొదలుపెట్టాడు. రెండు నెలలు తిరగకముందే కొత్తఇంట్లో గృహప్రవేశం జరిగిపోయింది. అంతవరకు పార్వతి ఎంతో ఉత్సాహపడింది. కాని కొత్తఇంట్లో చేరాక ఆమెలో మార్పు వచ్చినట్లుగా ఉంది.

ఒక రోజు రమేశం, "ఈ హోటలు భోజనం తినలేక చస్తున్నాను. మీ ఆవిడ చేతిభోజనం అమృతంరా!" అన్నాడు. అంత సహాయం చేస్తున్న రమేశానికి భోజనం పెట్టడానికి పార్వతి ఉత్సాహం చూపలేదు. 'ఈ భారంనుండి రక్షించుదేవుడా!' అన్నట్లు తనవైపు దీనంగా చూచినట్లయింది. ఆమె బద్ధకాన్ని తలుచుకొని నవ్వుకున్నాడు చలపతి. ఆ రోజు నుండి రమేశం, తను ఇంట్లో ఉన్నా లేకపోయినా భోజనం చేసి పోతున్నాడు. అది తనకు ఇష్టంలేదు అన్నట్లు పార్వతి ఎన్నో సూచనలు చేసింది. "ఏమిటీ మొండితనం" అని చలపతి తనలో తాను నవ్వుకున్నాడు. రమేశం ఊరక భోజనంచేసి మరిచిపోయేరకమా! . . నెల తిరగకముందే క్యాంపునుండి వచ్చేటప్పుడు రాళ్ళనెక్లేసు తెచ్చి పార్వతికి బహూకరించాడు.

తీసుకోటానికి పార్వతి సుతరామూ ఒప్పుకోలేదు. రమేశం నవ్వుతూ "మీ ఇద్దరాన్ని అభిమానంపై పెలలో కొన్నా కట్టలేను. . . మీకు ఇది చాలా స్వల్పం" అన్నాడు. పార్వతి తనవైపు దీనంగా చూచింది. చలపతినవ్వుతూ "తీసుకో పార్వతీ! . . పర్వాలేదు. మన రమేశమే కదూ!" అన్నాడు. పార్వతి దాన్ని తీసుకొని నిర్లక్ష్యంగా బీరువాలో పడవేసిందే కాని పెట్టుకోలేదు. ఎందుకో రమేశంమీద పార్వతికి అంత కోపం అనుకున్నాడు.

ఎన్నివిధాల ఆలోచించినా పార్వతిలో ఈ మార్పు ఎందుకువచ్చిందో చలపతికి అర్థంకాలేదు. ఆమె ప్రవర్తన, ఆమెమీద తన ప్రేమ తలంచుకొనేకొలది చలపతిలో ఉక్రోషం, కోపం, నిర్లిప్తత పోయి విచారం కలగసాగింది. తాను ఏ పరిస్థితులలోను పార్వతిని వదిలిపెట్టి బ్రతకలేడు. కాని పార్వతి హృదయం మార్చగలడా? . . కారణం తెలిస్తేగా భార్యమనస్సు మార్చగలిగేది?

ఏలాగయినా ఆమెచేత నిజం చెప్పించి, అపార్థాలను అనుమానాలను తొలగించివేయాలి అనే నిర్ణయానికి వచ్చి చలపతి ఇంటికి బయలుదేరాడు. అంతవరకు ఎంత పొద్దుపోయిందో గమనించేస్థితిలో లేడు చలపతి.

3

చలపతికి పార్వతి అర్థంకావటంలేదు.

చలపతి తిరిగివచ్చేవరకు ఇల్లు చాలా ప్రశాంతంగా ఉంది. పిల్లలిద్దరూ నిద్ర పోతున్నారు. ఏమి జరగనట్లే ప్రవర్తించింది పార్వతి. నల్లని అంచు తెల్లనిగ్లాస్కో ఇస్త్రీచీర, తెల్లని చికిన్‌వాయిలురవిక తొడిగింది. వంకీలు తిరిగిన కురులతో మల్లెలు నవ్వుతున్నాయి. అంతవరకూ బీరువాలోఉన్న రమేశంఇచ్చిన రాళ్లనెక్లేసు ఆమెమెళ్లో మెరుస్తూంది. ఎన్నో అడగాలని ఇంటికి వచ్చిన చలపతి ప్రశాంతతను భగ్నపరచలేక మౌనంగా ఉండిపోయాడు.

"చాలా పొద్దుపోయింది ... భోజనానికి రండి" పార్వతి మామూలుగా పిలిచింది. చలపతి మౌనంగా పోయి భోజనం వద్ద కూర్చున్నాడు. భోజనం జరిగినంతసేపు ఇద్దరు మాట్లాడలేదు. కాని భోజనం యథాప్రకారంగా చాలా రుచికరంగా ఉంది.

చలపతి రేడియోవద్ద కూర్చుని నోట్లో వక్కపొడి వేసుకుంటూంటే పార్వతి వచ్చి "రమేశంగారు రేపు వారితోటకు పిక్‌నిక్‌కు పోదమని అని చాలా బలవంతం చేశారు. నేను రానని చెప్పాను" అని నిర్లిప్తంగా అనింది.

చలపతికి కోపం వచ్చింది. "ఆ పెద్దమనిషి మనకోసం ఇంతచేస్తున్నాడు. ... పెలవురోజు పిక్‌నిక్‌కు పోతేనేం?" అన్నాడు.

పార్వతిముఖంలోని నిర్లిప్తత మాయమయింది. కోపం చికాకు వచ్చాయి. "చెబితే మీరు అర్థం చేసుకోరు. . . నేను రాను" అనింది.

ఆమె మొండితనం చూచిన చలపతికి కోపం రెచ్చిపోయింది. భార్య ఎందుకు అర్థం చేసుకోదా అనుకున్నాడు. "పోయితీరవలసిందే" అని కఠినంగా అన్నాడు.

పార్వతిముఖం అసహ్యంతో నిండిపోయింది. "మీ . . . వారు! . ." అని గిర్రున వెనక్కి తిరిగింది.

చలపతికి ఆమె తన మొగతనాన్ని సవాల్ చేసినట్లయింది. వెంటనే భార్య చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకొని మెలితిప్పాడు.

"నిజం చెప్పు. ... నేనంటే ఎందుకు ప్రేమ లేదు? . . నన్ను ఎందుకు అసహ్యించుకుంటున్నావు?" చలపతి అడిగాడు.

పార్వతికి బాధగా ఉంది. కాని ఆమెముఖంలో బాధకుబదులు అసహ్యం గోచరించింది. ఒక్కక్షణం భర్త ముఖంలోకి తీక్ష్ణంగా చూచి, "మీరు నిజం విని సహించలేరు. . . . వదలండి నన్ను. ." అని చేయి విదిలించుకుంది.

"పార్వతీ! . . . నిన్ను ప్రేమించకుండా ఉండలేను. నిజం చెప్పు. నన్ను ఎందుకు ప్రేమించటం మానుకున్నావు?" చలపతి ముఖం దీనంగా ఉంది.

"ప్రేమట! ... ఛ ... ప్రేమ!" పార్వతి చీత్కారం చేసింది.

"నా ప్రేమను నమ్మలేవా పార్వతీ! . . నీ కోసం ఎన్ని త్యాగాలు చెయ్యలేదు!" అతనికి తెలియకుండానే చలపతి కన్నుల్లో నీళ్లు నిండాయి. చికాకుతో జుట్టు పీక్కోసాగాడు.

ఆమెకు జాలి కలగడానికి బదులు మరీ అసహ్యం వేసింది. "కన్నీళ్లతో జాలి కలగవచ్చును. కాని పోయిన ప్రేమ రాదండి. . ." గబాలున గదిలోనికిపోయి తలుపులు బిడాయించుకుంది.

"నన్ను చంపక నిజం చెప్పు పార్వతీ!" దీనంగా అరుస్తూ బాధతో చలపతి మంచంమీద వాలిపోయాడు.

4

రమేశం కారుహారన్‌మోతతో చలపతికి మెలకువ వచ్చేవరకు ఉదయం ఎనిమిది గంటలయింది. రాత్రి అంతా విడదీయనలవికాని పార్వతిసమస్యను అర్థం చేసుకోటానికి విఫలప్రయత్నం చేశాడు. అలిసి, సొమ్మసిలి నిద్ర పట్టేవరకు తెల్లవారిపోతూంది.

మొండికెత్తిన పార్వతిని ఎలా మార్చాలా? అని చలపతి బద్ధకంగా లేచి ముఖం కడుక్కొని తయారయ్యే వరకు కారులో పిక్‌నిక్‌కు కావలసిన సామానంతా సర్ది ఉన్నారు. "ఎప్పుడూ ఆలస్యమే కదా?" రమేశం పరిహాసం చేశాడు. చలపతి గబగబా స్నానంచేసి బట్టలు మార్చుకుని వచ్చేవరకు పిల్లలిద్దరు వెనకసీట్లో కూర్చుని ఉన్నారు. ముందుసీట్లో చక్కగా అలంకరించుకున్న పార్వతి కూర్చొని ఉంది. రాత్రి విదిలించి తిరస్కరించి కొట్టిన పార్వతి ఈమేనా అనిపించింది. తలుపులు తాళాలు వేసి వచ్చిన చలపతిని వెనకసీట్లో పిల్లలవద్ద కూర్చోమని రమేశం ముందుగా పార్వతిపక్కన స్టీరింగు వద్ద కూర్చున్నాడు. చలపతిమనస్సు చివుక్కుమనింది.

ఎండాకాలంవానలా మారుతూంది పార్వతి ప్రవర్తన. ఆమె ఎప్పుడు ఏమిచేస్తుందో చెప్పటానికి వీలు కాకుండా ఉంది. అన్ని సంవత్సరాలు గంగాప్రవాహంలా, మెల్లిగా, నిదానంగా, నిర్మలంగా ప్రవహించిన ఆమె జీవితంలో ఏదో మార్పు వచ్చింది. అది ఎందుకు ఎలా వచ్చిందో అతనికి అర్థం కావటంలేదు. ఆమె చెప్పటం లేదు. అంతవరకు రమేశంఅంటే అయిష్టం చూపించేది. చివరకు భోజనం పెట్టటానికికూడా తిరస్కరించింది. బహుమానంగా ఇచ్చిన రాళ్లనెక్లేసు నిర్లక్ష్యం చేసింది. చివరకు రాత్రిపిక్‌నిక్‌కు రానని మొండిపట్టు పట్టితే చలపతి ఆమెను ప్రోత్సహించి బతిమాలవలసి వచ్చింది. అలాంటి పార్వతి, తెల్లవారేసరికి ఏమి వచ్చిందో పూర్తిగా మారిపోయింది. అందాలు విరజిమ్ముతూ, కొంటెచూపులు విసరుతూ, భర్త ఉనికినే మరిచిపోయినట్లు ముందుసీట్లో పరాయి మగవానితో కూర్చొని అతనితో హాయిగా ఛలోక్తులు విసరుతూంది. వెనకసీట్లో పిల్లలను పెట్టుకొని ఆయాలాఉండిపోయాడతను. ఎన్నడూలేనిది ఈ రోజు చలపతి హృదయం ఈర్ష్యాక్రోధాలతో నిండి రెచ్చిపోతూంది. రమేశం అప్పుడప్పుడూ వెనుదిరిగి తనను పలకరించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు కాని పార్వతి ఇటు తిరిగి చూడనేలేదు. 'అబ్బ! స్త్రీహృదయం!' అనుకుని నిట్టూర్చాడు.

కృష్ణానది వెంట పది మైళ్ళు పోయి తోటలోనికి తిరిగింది కారు. తోటలో నానారకాల ఫలవృక్షాలు పుష్పలతలు విరివిగా ఉన్నాయి. భావిలో నీటిని మోటతోలుతున్నారు. కారు ఆగగానే ఇద్దరుమనుష్యులు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి సామాను అందుకున్నారు. పనిమనిషి ఫ్లాస్కును, చంటివాణ్ణి అందుకుంది. తోటలో ఒక పక్క చక్కని ఇల్లు ఉంది. అంతవరకు రమేశానికి అలాంటి తోట ఉన్న విషయమే చలపతికి తెలియలేదు.

కారు ఆగగానే, పార్వతి పిట్టలా రివ్వున తోటఅంతా కలయదిరుగుతూ విహరించసాగింది. ఇంకోపరిస్థితుల్లో అయితే చలపతికూడ ఎంతో ఆనందించి ఉండేవాడు. ఇప్పుడు అతని హృదయం, ఈర్ష్యావమానాలతో అనుమానంతో, ఉక్రోషంతో దహించుకుపోతూంది. ఒక చెట్టుకింద పాపను కూర్చోబెట్టి తను చేరగిలబడినాడు. ఆలా రెండు కాళ్ళమధ్య తల పెట్టుకొని, కుంగి, కృశించి

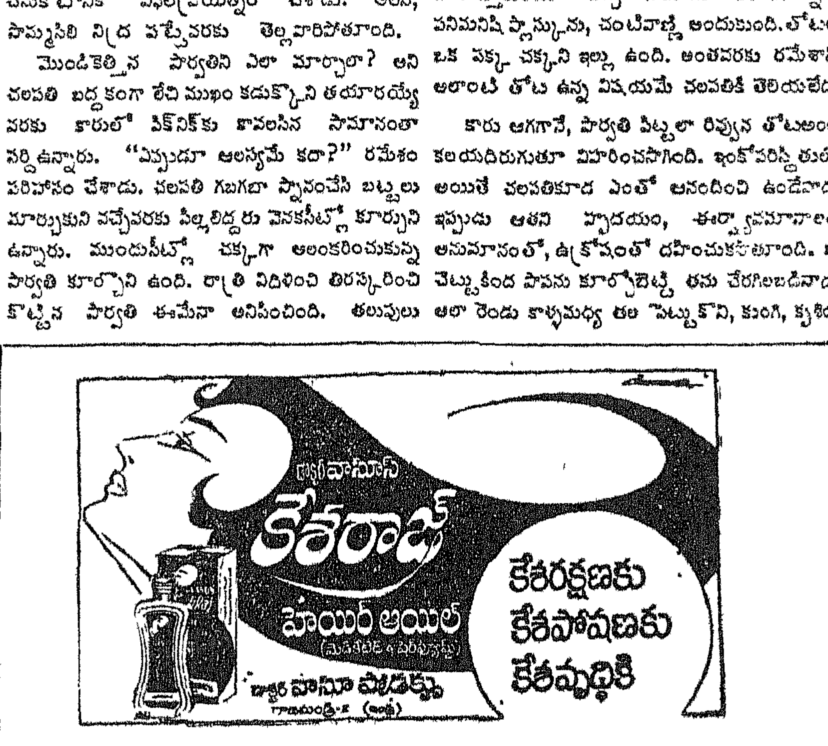

పోటూ ఎంతసేపు ఉన్నాడో తెలీదు. అనుకున్నట్టిలా ఈ పై జాలి కలుస్తూ, పార్వతిపై లేని అసహ్యాన్ని వ్యక్తీకరించుకుంటూ ఉండిపోయాడు. కాని చేజారిపోతున్న అమూల్యవస్తువును దక్కించుకోటానికి అతనిలో కవ్వింపుగాని, ఉద్రేకంగాని కలగటం లేదు.

ఈ లోకంలోకి వచ్చి కన్నులు తెరిచిచూసేవరకు చుట్టూ ఎవ్వరూ లేరు. తోట అంతా ప్రశాంతంగా ఉంది. సూర్యుడు నడినెత్తిమీద ఉన్నాడు. మోట ఆగిపోయి, మనుష్యులు, ఎద్దులతోబాటు చెట్లనీడలో విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు. ఆకలిగా ఉంది. మెల్లిగా లేచి కుటీరంవైపు బైలుదేరాడు.

కుటీరం వద్ద చెట్టుక్రింద వంటవాడు నిద్ర పోతున్నాడు. పాప దాసీదానితో ఆడుకుంటూంది. చలపతిలోనికి పోబోతే "అమ్మగారూ అయ్యగారూ లోపల సరదాగా ఉన్నారు. నీ వెందుకయ్యా మధ్య!" అని నవ్వింది దాసీ. ఎవ్వరో కొరడాతో వీపున ఛళ్ళున కొట్టినట్లయింది. అంతవరకూ అతనిలో ఉన్న నిర్లిప్తత తనపై జాలి పోయి, ఉద్రేకంతో, కోపంతో నిండి పోయింది మనస్సు.

"ఇదా నాటకం!" అని పళ్ళు పటపటా కొరుకుతూ పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ ఊగుతూ బయలు దేరాడు చలపతి. అంత ఉద్రేకంలోను అంతవరకూ పార్వతి రమేశంమీద కనపరచిన విముఖతతో అనిష్టతతో అతనిముఖంలోకి తేరిపారచూస్తూంది. 'మీరూ మగవారే!' అని పార్వతి కవ్వింపు సూదుల్లా పొడుస్తూంది.

రమేశం మాటలు వినవచ్చి లోనికిపోబోతూ ఒక్క క్షణం ఆగిపోయాడు. "మైడియర్ పారూ. . . నీ కృప సంపాదించటానికి ఈ రోజువరకు ఎంత దీర్ఘతపస్సు చెయ్యవలసి వచ్చింది! ఇకనైన నా కోర్కె తీర్చవూ?" అంటున్నాడు.

చలపతి ఆశ్చర్యంతో తలఎత్తి చూసేవరకు పార్వతి రమేశం బాహుబంధంలో ఉంది. రమేశం ఆమె భుజం మీద ముద్దు పెట్టుకోబోతున్నాడు. వదిలించుకోవ టానికి పార్వతి గట్టిప్రయత్నం చెయ్యటంలేదు.

"వదలండి. . . వారు రావచ్చును!" పార్వతి అంది.

రమేశం వికృతంగా నవ్వాడు. "వాడా? . . . వస్తే ఏం? ఇంతడబ్బు ఊరికనే ఇస్తున్ననుకున్నావా? వాడి ప్రోత్సాహం లేకుంటే ఇంతటి విహారమే!"

పార్వతిముఖంలో నవ్వు మాయమయి అసహ్యం విచారం గూడుకట్టుకున్నాయి. "అదే నా బాధ! వారు ఎంత దిగజారిపోయారు! . . . అందుకే నా ప్రేమ అంతా అసహ్యంగా మారింది ..." అంది.

చలపతికన్నులు ఎవ్వరో బలవంతాన తెరిచినట్లయింది. 'ఇదా నిగూఢసత్యం!. . . ఎంత నాటకమాడాడు! అమాయికురాలు ఎంత అపార్థం చేసుకుంది!'

ఆలోచనలతో చలపతి కదలలేకపోయాడు. కాని మరు క్షణంలో అతని రక్తం వేడెక్కింది. ఉద్రేకం కట్టలు తెంచుకుంది. కోపంతో పిచ్చివాడయ్యాడు. మూలన ఉన్న కర్ర తీసుకొని "యూ రాస్కెల్!" అంటూ రమేశంపై దూకాడు! అతని మాటలకు రమేశం ఒక్క క్షణం కదలలేకపోయాడు. మరుక్షణంలో చలపతి భీకరస్వరూపంతో చేతిలోని కర్రనుచూచి పరుగు లంకించుకున్నాడు. చలపతి అతణ్ణి రోడ్డువరకు తరిమినా దొరకలేదు. చలపతి నిస్పృహతో రొప్పుతూ తిరిగివచ్చాడు.

పార్వతి నిలుచున్నచోటనే ఉంది. ఆమెలో ఏలాటి చలనం లేదు. భర్తకు ఎదురుగా రాలేదు. కాని అంతవరకూ ఆమెలో ఉన్న అసహ్యం, నిర్లక్ష్యం పోయి ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉంది. ఒక్కసారి భర్తముఖంలోకి చూచి కన్నులు దించేసుకుంది. ఆ కన్నుల్లో మరల జ్యోతి వెలుగుతూంది.

"ఎన్ని రోజులకు మీలో కోపం రప్పించకలిగాను! ఎంత పొరబడ్డాను! . . . మీ నిర్మలహృదయానికి ఆత్మాభిమానం లేదని శంకించాను ... చివరకు మాట నిలి పారు . . నా తప్పు . . ." మాట పూర్తిచెయ్యలేక పోయింది.

చలపతి ముందుకు కదిలిరాలేదు. కాని అతనిలో వెనకటి నిర్లిప్తతగాని కోపంగాని లేవు. ". . . అంతా విన్నాను పార్వతీ! ... నిర్దోషివి. నా అమూల్యమయిన ఆభరణం నాకు దక్కింది. . . కాని ఎంత అపార్థం చేసుకున్నావు! నోరు తెరిచి నిజంచెబితే ఇంత అనర్థం జరిగేదికాదుగదా!"

పార్వతి విషాదంగా నవ్వింది. "ఏమని చెప్పేది? . . . . . .అందా కన్నులకు కానవచ్చినట్లుండేది. . . డబ్బుకూ, డబ్బుఇచ్చే సౌఖ్యాలకు వ్యామోహపడ్డా ననుకున్నాను. . . ఎంత ఆత్మసంఘర్షణ పడ్డాను! . . ." ఆమెగొంతుకు బొంగురుపోయింది.

చలపతి పాపను ఎత్తుకున్నాడు. పార్వతి చంటివాణ్ణి ఎత్తుకున్నది. ఇద్దరూ రోడ్డుముఖం పట్టారు.

"కారు బాబూ. ." తోటమాలి అన్నాడు.

చలపతికి నవ్వు వచ్చింది. "ఈ కారు, బంగళాలు మాకు వద్దు. . . ఈ గుమాస్తాజీవితం చాలు. ఈ పిల్లలు, అనురాగమయి పార్వతి ఉన్నంతకాలం నాకు ఏమీవద్దు" అంటూ బయలుదేరాడు. పదిమైళ్ళు నడవటం కష్టమనిపించలేదు.

గేటుదాటి రోడ్డుమీదకు రాబోతూ,". . . . రమేశం. ." అని ఏమో చెప్పబోయి చలపతి ఆగాడు. నడుస్తున్నదల్లా, ఆగి పార్వతి భర్తముఖంలోకి సూటిగా చూస్తూ "ఆ పీడకల మరిచిపొండి... మీకుమీరే సాటి. . ." అంది.

పక్కున నవ్వాడు చలపతి.

దానికి శ్రుతి కలిపింది పార్వతి. ★

ఎండ్రిన్

మరియు DDT, BHC, COPPER, FUNGICIDE, ENDRIN, MALATHION రెడీ స్టాకునుండి లభించును

స్టాకిస్టులు కావలెను

వివరములకు:

RAM MOHAN ENTERPRISES

వీరభద్రపురం, రాజమండ్రి. | ఏలూరు రోడ్, విజయవాడ-2. | స్టాల్ నెం. 11, ఫతేమైదాన్ హైదరాబాద్.

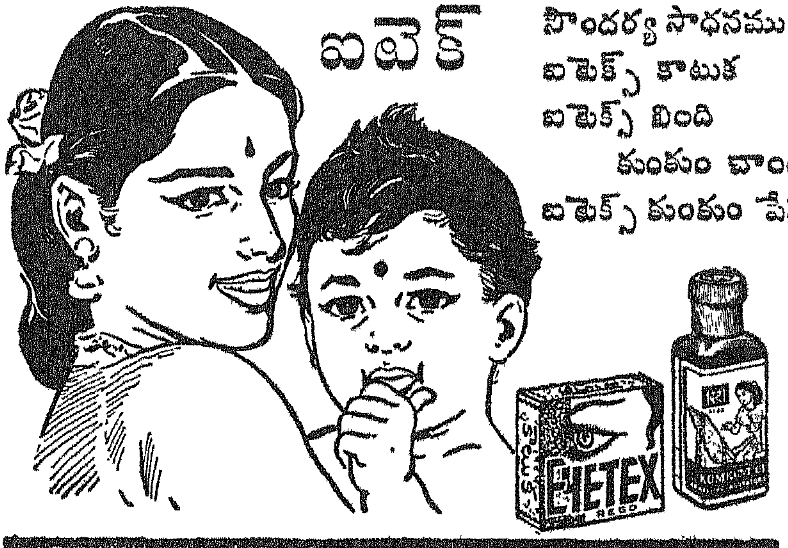

ARAVIND LABORATORIES, P.B. 1415, MADRAS-17.